

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Priseajniuc Mihail, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27 septembrie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018, în cauza penală în privința lui

Priseajniuc Mihail XXXXX,

*născut la XXXXX, originar și domiciliat în mun. XXXX,
str. XXXXX;*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 21.12.2016-până la 27.02.2017 (instanța de fond);

2. de la 23.11.2017-până la 06.02.2018 (instanța de apel);

3. de la 20.04.2018 - până la 11.07.2018;(instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27 septembrie 2017, Priseajniuc M. a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 4 ani 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor altor persoane și de a exercita activitate de antreprenoriat pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate prejudiciul material în sumă de 1100 euro, conform cursului valutar stabilit de BNM la momentul executării sentinței și suma de 2500 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Priseajniuc M. în perioada 14.08.2016 - 01.09.2016 în timp ce se afla în mun. Chișinău, or. Durlești, str. T. Vladimirescu, urmărind scopul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane, sub pretextul unor împrumuturi, abuzând de încrederea lui Burcății I. cu care la acel moment se aflau într-o relație de prietenie, a primit de la aceasta în mai multe rate, bani în sumă totală de 1 250 euro, care conform cursului oficial al BNM constituia 27 500 lei, cauzându-i un prejudiciu material considerabil.

3. Nefiind de acord cu sentința, a declarat apel inculpatul, care a solicitat, casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare pe

motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

În argumentarea soluției solicitate apelantul a invocat următoarele:

- din declarațiile părții vătămate și a inculpatului rezultă că Burcatâi I. i-a transmis banii cu titlu de împrumut, cunoscând despre faptul că dânsul urma să rezolve problemele pe care le avea cu un automobil pe care l-a procurat, dar care avea acte false;

- partea vătămată i-a transmis banii fără dobândă și fără termen de rambursare, adică dânsul urma să-i restituie când îi va avea;

- pătimita s-a adresat la poliție cu plângere fără a-l anunța despre faptul că dorește să-i fie restituit împrumutul și doar din simplul motiv că relațiile amoroase dintre ei s-au întrerupt;

- Burcatâi I. la momentul transmiterii banilor cunoștea despre situația financiară dificilă a inculpatului, deoarece dânsul nu a ascuns acest fapt;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018, apelul declarat a fost respins ca nefondat.

5. În decizia adoptată instanța de apel a relevat, că instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Codul penal, conform semnelor calificative: escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Verificând argumentele invocate în apelul inculpatului, Colegiul penal a ajuns la concluzia că, acestea sunt nefondate fiind combătute de probele anexate și circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate în cadrul procedurii de examinare a apelului.

Instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiată solicitarea inculpatului cu privire la achitarea sa din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii de escrocherie, deoarece la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente care combat versiunea inculpatului referitor la faptul că nu a comis fapta infracțională imputată și nu a avut intenția de a înșela partea vătămată.

În concluzie, instanța de apel a conchis că, Priseajniuc M. prin acțiunile sale a profitat de încrederea părții vătămate. La primirea banilor acesta, nu era în stare de a-i restitui, la el existând deja intenția dobândirii ilicite a acestora prin abuz de încredere. Totodată instanța a reținut, că inculpatul începând cu data comiterii faptei, până la finalizarea cercetării judecătorești nu a întreprins nici o acțiune în

vederea restituirii prejudiciul material cauzat.

6. Împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate a declarat recurs inculpatul, care, fără a invoca vre-un temei de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare pe motiv că nu a săvârșit infracțiunea incriminată, argumentând următoarele:

- fosta sa concubină l-a ajutat împrumutându-i suma de 1150 euro și 2000 lei pentru a-și rezolva unele probleme pe care le avea cu automobilul său;

- partea vătămată singură a venit cu propunerea de a-l ajuta cu bani, la ce el i-a comunicat că în viitorul apropiat nu va putea restitui această sumă, dar îi va restitui când va vinde automobilul;

- între el și partea vătămată a avut loc o înțelegere referitor la banii împrumutați, astfel că dânsul nu a comis infracțiunea de escrocherie;

- o parte din banii pe care i-a primit de la partea vătămată i-a cheltuit împreună cu aceasta la distracții și odihnă;

- instanțele nu au ținut cont de opinia părții vătămate, care a declarat că nu dorește ca inculpatul să fie pedepsit, doar vrea să-i fie restituită datoria.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, menționând că instanțele de fond just au constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și respectiv corect au încadrat acțiunile inculpatului în baza art.190 alin. (2) lit. c) Cod penal, prin urmare, consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel numai în cazul comiterii unei sau mai multor erori din cele enumerate în pct.1) –16) ale normei vizate.

Recurentul în recurs nu a invocat nici un temei din cele prevăzute în norma sus-menționată, dar din conținutul cererii de recurs se deduce temeiul prevăzut de pct.6) și 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, având în vedere că acesta critică vinovăția sa, considerând că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și în acțiunile lui lipsesc elementele infracțiunii de escrocherie, solicitând să fie achitat.

Analizând actele cauzei în raport cu motivele invocate Colegiul penal reține

că, instanțele de fond, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședințele de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă, potrivit art.101, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția lui Priseajniuc M. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit. c) Cod penal - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Din conținutul hotărârilor judecătorești rezultă că această concluzie s-a tras având în vedere depozițiile *inculpatului Priseajniuc M.*, care nu a recunoscut vinovăția, dar nu a negat că a primit de la partea vătămată suma indicată în rechizitoriu, însă acești bani i-au fost transmiși cu titlu de împrumut, bani pe care urma să-i restituie la vânzarea automobilului, ale *părții vătămate Burcății I.*, care a declarat că inculpatul a solicitat de mai multe ori să-i transmită bani cu titlu de împrumut argumentând că are probleme cu un automobil la vamă și îi va restitui în câteva zile, apoi a zis că o să-i restituie într-o săptămână, iar în final a anunțat-o că îi va restitui când o să dispună de bani. Ulterior nu mai răspundea la telefon, astfel că a fost nevoită de a se adresa la organele de drept, a *martorilor Burcății A., Olărescu A., Zlatan Ig.*, care au confirmat că la rugămintea lui Burcății I. i-au transmis unele sume de bani în a doua jumătate a lunii august 2016, și actele cauzei–procesele-verbale de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 11.10.2016, de confruntare între partea vătămată și bănuitul Priseajniuc M; probe care sunt amănunțit descrise atât în sentință, cât și în decizia instanței de apel, și care nu trezesc careva dubii.

Conținutul probelor menționate mai sus, care au fost amplu analizate și obiectiv apreciate de instanțele de fond, confirmă cu certitudine săvârșirea de către inculpat a faptei imputate, care întrunește elementele infracțiunii de escrocherie, adică atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a acestei infracțiuni, deoarece acesta prin acțiunile sale ilicit sub pretextul unor împrumuturi, prin abuz de încredere a dobândit de la Burcății I. cu care la acel moment se aflau în relații de prietenie, bani în mai multe rate în sumă totală de 27 500 lei.

Argumentele recurentului, precum că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii de escrocherie, nu pot fi reținute.

La acest capitol Colegiul penal atestă că, *dobândirea ilicită* se dovedește prin luarea ilegală și gratuită a surselor bănești de către inculpat din posesia părții vătămate care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acesteia săvârșită în scop

de cupiditate, fapt confirmat atât prin declarațiile părții vătămate cât și prin depozitiile martorilor audiați.

Abuzul de încredere fiind prezent având la bază relațiile interpersonale, de prietenie, între inculpat și pătimită, astfel inculpatul a exploatat cu rea voință raporturile de încredere care s-au stabilit între el și victimă.

Latura subiectivă a infracțiunii date se caracterizează prin vinovăția lui Priseajniuc M. în formă de intenție directă, scopul urmărit de acesta fiind unul cupidant.

Raportând cele menționate mai sus la speța în cauză, Colegiul constată justificată concluzia instanței de apel că sunt întrunite condițiile pentru angajarea la răspundere penală a inculpatului, sub aspectul comiterii infracțiunii de escrocherie.

Astfel, concluziile instanței de fond și de apel privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, în opinia instanței de recurs, sunt juste. La fel, Colegiul penal consideră că concluzia instanței de apel referitor la aprecierea critică a declarațiilor inculpatului este întemeiată, acestea fiind făcute în scopul de a evita răspunderea penală, or argumentele aduse de inculpat în apărarea sa au fost întru totul combătute de probele prezentate de acuzatorul de stat.

Totodată, se mai menționează că motivele invocate referitor la modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în temeiurile cele prevăzute de alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar fi temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Prin urmare, motivele recurentului ce țin de starea de fapt, de afirmațiile, precum că instanțele de fond eronat au apreciat probele cauzei, iar banii i-a primit de la partea vătămată cu titlu de împrumut, și dânsul nu a urmărit scopul de a o deposeda pe Burcății I. de bani, Colegiul penal le consideră neîntemeiate. Mai mult, aceste argumente au fost invocate și în apel, iar instanța de apel, examinându-le în ansamblu, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat și motivat asupra lor în decizie.

Colegiul penal notează că, solicitarea recurentului privind achitarea sa, nu poate fi reținută, deoarece contravine probelor administrate în cauză, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția dânsului în comiterea infracțiunii imputate, aceasta fiind

apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului său la apărare.

În concluzie, analizând materialele cauzei și hotărârile judecătorești atacate, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea acestora.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului, temeiurile de fapt și de drept, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală, iar temei pentru casarea acesteia lipsesc.

La aplicarea pedepsei instanțele de fond just au ținut cont de prevederile art.61, 75,82 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, persoana inculpatului, care anterior a mai fost condamnat, circumstanțele atenuante și agravante ale cauzei, aplicându-i acestuia o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia au fost declarat vinovat.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, iar hotărârea atacată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, astfel că, prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat de inculpatul *Priseajniuc M.*, dispunând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul *Priseajniuc Mihail* împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018, în cauza penală în privința lui *Priseajniuc Mihail*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 10 august 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecătorii

Constantin Alerguș

Ion Guzun